

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Bolboceanu împotriva Departamentului Instituții Penitenciare și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, încasarea indemnizației pentru îngrijirea și creșterea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Departamentul Instituții Penitenciare și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 27 ianuarie 2015, Bolboceanu Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, încasarea indemnizației pentru îngrijirea și creșterea copilului.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 08 august 2013 a fost angajată în funcția de șef de secție relații publice și mass-media a Direcției relații publice, mass-media și secretariat a Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

Indică reclamanta că, la 23 septembrie 2012 s-a căsătorit cu Bolboceanu Alexei, iar la 16 mai 2014 s-a născut Bolboceanu Laura.

Astfel, la 18 decembrie 2014 s-a adresat Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu o cerere identică prin care solicita încasarea indemnizației pentru îngrijirea și creșterea copilului pînă la 3 ani.

Departamentul Instituțiilor Penitenciare nu a furnizat un răspuns la cererea Olgăi Bolboceanu.

Casa Națională de Asigurări Sociale prin răspunsul nr. B-2226/14 i-a comunicat reclamantei că indemnizația solicitată urmează să-i fie achitată de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Consideră răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum și lipsa răspunsului Departamentului Instituțiilor Penitenciare ca fiind ilegale și neîntemeiate.

Solicită Bolboceanu Olga declararea ilegalității refuzului Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a oferi în modul și termenul stabilit răspuns la cererea din 18 decembrie 2014, declararea ilegalității răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-2226/14 din 05 ianuarie 2015, obligarea solidară a Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Casei Naționale de Asigurări Sociale la plata în folosul dînzei a indemnizației pentru creșterea copilului în mărime de 30 %, din salariul mediu de 7600 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului Bolboceanu Laura, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015, acțiunea civilă a fost admisă parțial. S-a obligat Departamentul Instituțiilor Penitenciare să calculeze și să achite Olgăi Bolboceanu indemnizația lunară pentru îngrijirea și creșterea copilului Bolboceanu Laura, născută la 16 mai 2015, pînă la 3 ani. S-au respins pretențiile Laurei Bolboceanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității răspunsului B-2226/14 din 05 ianuarie 2015 cu privire la acordarea lunară a indemnizației pentru creșterea copilului a cîte 30 % din salariul mediu de 7600 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului Bolboceanu Laura și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul Olgăi Bolboceanu suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015.

La 04 martie 2016, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

În susținerea recursului, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a invocat că concluziile expuse în hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține reclamantul că bugetul asigurărilor sociale de stat, deși face parte din bugetul public național, este independent de bugetul de stat, iar angajatorii sistemului penitenciar nu sunt asigurați în sistemul public de asigurări sociale, fiind supuși asigurării de stat obligatorii.

Menționează că, colaboratorii sistemului penitenciar nu sunt beneficiari ai tuturor prestațiilor de asigurări sociale, iar calitatea de asigurat al bugetului de asigurări sociale este interdependentă cu calitatea de contribuabil al sistemului de asigurări sociale, putând beneficia de aceste prestații doar persoanele care achită contribuții sau pentru care le achită angajatorul.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 17 noiembrie 2015 la 10 decembrie 2015 (f.d. 94).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Prin urmare, recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare la 04 martie 2016 se consideră depus în termen.

La 25 martie 2016, în adresa intimatelor Olga Bolboceanu și Casa Națională de Asigurări Sociale a fost expediată copia recursului declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 13 aprilie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Motivele recursului declarat nu au relevanță, fiind similare celor expuse în cererea de apel. Recurentul a avut posibilitatea să se expună asupra acestora atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, nefiind necesară invocarea încă odată a aceluiași argumente și pe calea recursului. Or, recursul constituie o cale de atac care dă posibilitatea de a examina încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept și nu examinarea în fond a cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic